

125. NEPOZNANÝ

265.

Od Podivína

Na ko-nec No - vej Vsi, na ko-nec No - vej Vsi, u tej Bo - ží mu - ky, u tej Bo - ží mu - ky.

[: Na konec Novej Vsi, :]
[: u tej Boží muky. :]

Stojí tam děvečka,
zauamuje ruky.

Zauamuje si jich
za svoju huavičku:

Komus mia tu nechau,

švárny šohajičku?

Komu bych ťa nechau,
leda Pánu Bohu;

aby sa's modliua,
abych došeu domů.

Šohaj z vojny jede,
s huavú porúbanú:

Zavaž mi ju, miuá,
naší nepoznajú.

Mamička poznali,
tatiček nemohli:¹⁾

To jsem já, tatičku,
co mia v noci vezli.

¹⁾ tatiček nemoheu:
Tatičku můj starý,
já sem z vojny dojeu.

126. NELÁSKA PŘIVÍRÁ

266.

Ze Slavíkovíc od Rousínova

Na svaté - ho Ba-rto-ló-my velká ho - sti - na se stro - jí u rychtá - řů v sí - ni, žádné vo ní ne - ví.

Na svatého Bartolomy
velká hostina se strojí
u rychtářů v síni,
žádné vo ní neví.

Dceruška peče koláče,
pozvala sobě mládence;
keré napřed pude,
její milé bude.

A ten jeden napřed vkročil,
druhé za ním hnedka skočil;
ten třetí pozadu,
přivřela mu hlavu.

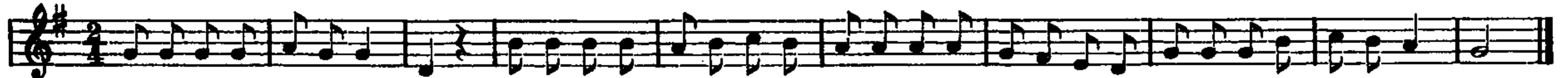
»Nepřivíré, nepřivíré,
dyť su já tvůj třetí milé.
Co mně ju přivíráš?
Snad mě neráda máš?«

Šak bych já ju nepřivřela,
dybich tebe ráda měla.
Dyž tě neráda mám,
proto ju přivírám.

127. POSEKANÝ VOJÁK

267.

Z Luhačovic

Na tej lú - ce, na ze - le - nej, na tej lú - ce, na ze - le - nej, při voděnce, při studenej, při voděnce, při stu - de - nej.

268.

Z Březové

Na tej lú - ce, na ze - le - nej, při vo - děn - ce, při stu - de - nej.

[: Na tej lúce, na zelenej, :]
[: při voděnce, při studenej, :]

stojí tam koníček vraný,
na něm Janko porúbaný.

Přišla k němu jeho máti,
počala ho litovati.¹⁾